

være en Mulighed — ogsaa fra et finantstelt Synspunkt — for at kunne undvære det Beløb, som der her er Spørgsmaal om. Det var blot med disse Bemærkninger, at jeg vilde tillade mig at anbefale det af Mindretallet stillede Forslag.

Breinholdt: Jeg havde ganske vist tænkt mig at sige ikke saa ganske saa Ord i Anledning af denne Sag; men jeg tror, at der foreligger saadanne Forhold, navnlig med Hensyn til Tiden, at jeg snarere vilde hemme end fremme min Hensigt ved at opholde mig længere ved denne Sag. Jeg havde ganske vist agtet at imødegaa enkelte af de Udtalelser, vi hørte ved 1ste Behandling mod Flertallets Udtalelser i den ifjor afgivne Betænkning, idet Flertallet i Betænkningen iaar har indskrænket sig til en ligefrem blot og bar Henvisning til disse Udtalelser; men da disse Udtalelser, siden de fremkom, som bekendt have været Gjenstand for en overordentlig stærk Kritik baade i Pressen og ogsaa her i Salen fra et særlig jagtyndigt æret Medlems Side, havde jeg troet, at der var al Anledning til, at den eneste Begrundelse, Flertallet afgav af sin Stilling, maatte være noget fyldigere, ved at paavise, at disse Udtalelser, man henholdt sig til, virkelig stode uroffelige; men af den Grund, jeg før angav, foretrækker jeg nu at indskrænke mig til det mindst Mulige, og jeg skal da blot henholde mig til, hvad vi nylig hørte af den ærede Ordfører. Det glæder mig af hele Tonen i hans Foredrag at tro at kunne skjønne, at hans Overbevisning om Skibsafgiftens Forfæstlighed i det Hele taget ikke er saa grundmuret nu som tidligere. Vi hørte jo igaar, at han fandt, at andre Afgifter ganske vist stode foran Skibsafgiften, naar der var Tale om deres Ophævelse, og idetmindste ligesaa tidlig burde komme paa Tale, navnlig Ophævelse af Tolden paa Tømmer. Hvert er jeg fuldtud enig med den ærede Ordfører, men jeg maa tillige tilføie, at efter min Overbevisning gives der en hel Række af Afgifter, som ganske anderledes trykkes paa hele den store Befolkning end Skibsafgiften, og som først og fremmest, hvis overhovedet Statskassens Tilstand indbyder dertil og indbyder til at formindste Statens Indtægter, maa ophæves fremfor Skibsafgiften, der — man sige, hvad man vil — dog i Virkeligheden kun direkte trykker Storhandelen, Storindustrien og de store Dampskibsfabrikker. For mig staar det saaledes, at naar man overhovedet har Valget mellem at bortkaste en Indtægt og ophæve en Afgift, der trykker det store Folk i sin Almindelighed, eller at ophæve en Afgift,

der trykker en enkelt og i sin Almindelighed særlig velstaaende Klasse, saa kan der ikke være Tvivl om Valget mellem disse Afgifter. Jeg tror, at den Stilling, som jeg før hentydede til, at den ærede Ordfører har indtaget idag, i og for sig er glædelig. Jeg lægger ikke stor Vægt paa, at han henviste til de forandrede Forhold, som Ulfstatten skulde have bevirket iaar imod ifjor; thi vel er man kommen et lille Skridt videre, men det kan ikke negtes, at det er et ganske overordentlig lille Skridt, og ifjor havde man dog det Haab, at dette Skridt vilde kunne blive gjort, og jeg ser ikke, at vi ere meget nærmere paa Veien, end vi vare ifjor i saa Henseende. Derimod er der en anden Omstændighed, som jeg tror er overordentlig betydningsfuld med Hensyn til dette Spørgsmaal. Vrede Medlemmer ville maasse have lagt Mærke til, at i Spidsen af Betænkningen er stillet en Udtalelse, der gaar ud fra den Grundbetragtning, at der ved nærværende Reform maa tages særligt Hensyn til, at Statskassens Tilstand bliver en saadan, at det bliver den muligt at lette de kommunale Byrder, og der henvises i saa Henseende særlig til Udgifterne til Sindsygevæsenet og til Retspleien. Denne Udtalelse, til hvilken to ærede Medlemmer, som tilhøre Mindretallet, ere knyttede, gjør ialtsald paa mig Indtryk af, at den Grundbetragtning, der har været ledende for Flertallet, til uroffeligt at modsætte sig Bortkastelsen af en Statsindtægt af idetmindste 1 Million Kr. om Aaret, ogsaa for dem har haft sin store Betydning, navnlig overfor dette store Spørgsmaal, der er gjort til Gjenstand for en Udtalelse i Begyndelsen af Betænkningen, og jeg tror, at denne Tilslutning hos betydningsfulde Medlemmer er en Tilslutning, der lader haabe det Bedste for den nu forestaaende Afstemning.

Broberg: Jeg skal ikke trætte det høie Thing med nogen Gjentagelse af, hvad jeg allerede har sagt under denne Sags 1ste Behandling, hvor jeg har udtalt mig saa vidtløftig, at jeg ikke behøver at komme tilbage dertil. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at det Navn, som denne Afgift har faaet, idet den hedder Skibsafgift, er meget uheldigt. Thi naar vi gaa tilbage og se, hvorfra den hidrører, finde vi, at vi den Gang havde en Ting, der hed Lastpenge, og en anden Ting, der hed Fyrpenge, som maatte erlægges af Skibene. I det Ord „Lastpenge“ ligger der udtryffeligt, hvad man skulde betale for, nemlig for Lasten og ikke for Skibet; det har aldrig været paatænkt, at det skulde være en Skat paa Skibet, men